

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Inde i Skoven

Citation: Drachmann, Holger: "Inde i Skoven", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54682/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Vaaren fra ukendte Strande
Lander hver Maj paa vor Kyst,
Du vil, hvor fjernt Du endogsaa kan færdes,
Lande en Gang ved mit Bryst.

Da vil paa Foraarets Vinge
Baaren af Lyset og Luften,
Sødt som to Bølger, der samles i én,
Vi to gennem Rummet os svinge.
Elskede, føler Du Duften
Over den svale Sø!
Elskov har sikkerlig Vinter og Kuide,
Men Elskov kan aldrig dø.

Ind imod Ophavets Rige!
Lad da kun Døden os favne
Midtvejs; hvad har vel den skinsyge Død
Over Vaaren og Elskov at sige?
Lyt! Du vil høre to Navne
Hviskes ved denne Kyst.
Det er vor evige Elskov, som aander
Evig i Bølgernes Røst.

Inde i Skoven.

Ud fra de tætte Stammer	De store Toneværker
Kom, dæmpet, mig i Møde	Fra Kunstens straalende Scene
Som Fløjttoner bløde	Biegned mod dette ene,
Skovensomhedens Sprog.	Beskedne Fløjtespil.
Jeg lagde bort min Bog.	
Den store, stille Verden	Jeg knuged min Haand for Øjet,
Omkring min egen lille,	Jeg kendte i Tindingen Aaren,
Urolige, var en Kilde,	Jeg kendte i Haanden Taaren,
Som gennem mit Hjerte drog.	Jeg kunde ej standse den.
	Saa greb jeg min Bog igen.
Den god de svale Strømme	Og søgte som Mand at lede
Hen over mit hede Hjerte,	Mit eget urolige, lille
Den tyssede paa min Smerte,	Løb i den store Kilde,
Den lukked min Vunde til.	Som risler mod Havet hen.
Jeg lytted til Kildens Spil.	
